

Sygn. akt II K 486/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Drobińska

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Feder

Prokurator: Agnieszka Cieplicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13.10.2016 r., 8.11.2016 r., 18.01.2017 r., 7.03.2017 r., 11.05.2017 r., 22.06.2017 r., 5.09.2017 r., 12.10.2017 r., 13.12.2018 r., 31.01.2018 r., 21.03.2018 r., 29.03.18r. i 17.05.2018r. sprawy

D. O. (O.)

syn Z. i A. zd. S.,

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 stycznia 2014 roku w Kancelarii Notarialnej mieszczącej się przy ul. (...) w C., w celu udaremnienia wykonania nakazu zapłaty Sądu Rejonowego wZ. VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego w W. Mazowieckiem z dnia 25 czerwca 2013 roku sygn.. akt VI C 274/13, uszczuplił zaspokojenie wierzyciela E. R. i A. R. poprzez zbycie za kwotę 30 000 zł M. R. L. lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w C. zagrożonego zajęciem przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w C. I. O. prowadzącego postępowanie egzekucyjne z wniosku ww. wierzycieli o sygn. akt KM 1428/13 przeciwko D. O. o wyegzekwowanie objętej tym nakazem należności, czym działał na szkodę E. R. i A. R.

tj. o czyn z art. 300 § 2 kk

orzeka

I. oskarżonego **D. O.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia tj. przestępstwa z art. 300 § 2 kk i za to na podstawie art.300§2 kk w zw. z art.37a kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności,

II. na podstawie art.34§1,1a pkt.1 kk i art.35§1 kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin w stosunku miesięcznym,

III. na podstawie art.627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych A. R. i E. R. solidarnie kwotę 1.872 zł (jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt dwa 00/100) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika,

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 486/16

UZASADNIENIE

Oskarżony D. O. jest dłużnikiem E. R. i A. R.. W dniu 25 czerwca 2013 roku, Sąd Rejonowy w Zambrowie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w W. Mazowieckiem, w sprawie VI C 274/13, wydał wyrok zaoczny przeciwko D. O.. Sąd Rejonowy zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz E. R. i A. R. kwoty 32.820, 50 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Wyrok ten uprawomocnił się (kopia wyroku k.126).

Oskarżony wiedział, że ciąży na nim obowiązek zapłacenia tej kwoty. Pokrzywdzeni zwrócili się do komornika w celu przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w C. I. O. prowadzący postępowanie egzekucyjne z wniosku ww. pokrzywdzonych, o sygn. akt KM 1428/13, zawiadomił oskarżonego o wszczęciu egzekucji. D. O. odebrał tę informację osobiście w dniu 12 listopada 2013 roku (kopia dokumentów przesłanych oskarżonemu wraz z potwierdzeniem k.36-37,40-43, opinia biegłego z dziedziny grafologii i kryminalistycznych badań dokumentów mgr B. M. k.443-466, zeznania I. O. k.49v,356v, G. K. k.369v-370).

W tym czasie oskarżony był właścicielem lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w C.. Żadnego innego majątku oskarżony nie posiadał. W celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądowego, D. O. postanowił sprzedać tę nieruchomość. W dniu 3 stycznia 2014 roku w Kancelarii Notarialnej mieszczącej się przy ulicy (...) w C., zbył za kwotę 30.000 zł M. R. L. nieruchomość położoną przy ulicy (...) w C..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dowody oraz zeznania M. L. (k.59v,357-357v), a także pozostały materiał zgromadzony w sprawie tj.: kopia wyroku (k.4-5), kopia zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego (k.6-7), kopia zajęcia wierzytelności (k.8-10), kopia informacji Starosty (...) (k.11,266,275), kopia wypisu z rejestru lokali i gruntów (k.12-13), kopia odpisu z księgi wieczystej (k.14-18), kopia postanowienia (k.19-21), kopia treści księgi wieczystej (k.22-32), kopia dokumentów przesłanych oskarżonemu wraz z potwierdzeniem (k.36-37,40-43), kopie protokołów (k.44-45), kopia aktu notarialnego (k.62-64), informacja z PUP (k.67,273-274), karta karna (k.81-82), protokół pobrania wzorów pisma (k.91-93), kopia pozwu o zapłatę (k.99-102), kopia aktu oskarżenia (k.103-112), kopia dokumentów z akt KMS 161/15 (k.202a-248), informacja z Krajowego Rejestru (k.268-272), informacja z ZUS (k.278), informacja z Urzędu Skarbowego w C. (k.478), kopia dokumentacji medycznej (k.480-484).

Oskarżony D. O. (k.89-90,411) w swoich pierwszych wyjaśnieniach wskazał, że nie wiedział o prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym i nie wiedział również o tym, że nie może sprzedać mieszkania. Przyznał, że wiedział o prowadzonym postępowaniu w Sądzie w W.. Oświadczył, że E. R. oraz A. R. dochodzili od niego kwoty za zakupiony samochód. Przy czym wyjaśnił, że nie otrzymał wyroku sądowego i nie wiedział o dotyczącym się przeciwko niemu postępowaniu egzekucyjnym. Stwierdził, że nie odebrał kierowanej do niego korespondencji. Wówczas nie mieszkał na ulicy (...) w C.. Krążył po świecie. Podał, że w momencie podpisywania umowy notarialnej, prowadził działalność gospodarczą i była ona zarejestrowana pod adresem (...)

W wyjaśnieniach złożonych na rozprawie, oskarżony najpierw nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a po chwili przyznał się. Oświadczył, że nie otrzymywał przesyłek od komornika, nie był w domu. W związku z tym przesyłki mogły odbierać inne osoby: matka, ojciec, brat, siostra.

Sąd Rejonowy nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie jego nieprzyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Stanowisku oskarżonego przeczy treść opinii biegłego z dziedziny grafologii i kryminalistycznych badań dokumentów mgr B. M. (k.443-466). Biegły po dokonaniu niezbędnych analiz i badań stwierdził, że czytelny podpis o treści: (...) znajdujący się na awersie potwierdzenia odbioru przesyłki z dnia 12 listopada 2013 roku, przesłanej do oskarżonego przez Komornika Sądowego I. O., sporządziła jedna osoba. Biegły ustalił, że tą osobą jest D. O.. Takie same wnioski biegły sformułował odnośnie drugiego z podpisów.

Powyższa opinia jest jasna, rzetelna i zawiera odpowiedzi na wszystkie pytania. W świetle tego dowodu, Sąd Rejonowy nie miał żadnych wątpliwości co do tego, że oskarżony wiedział o grożącej mu egzekucji z nieruchomości i dlatego sprzedał mieszkanie. Wobec powyższego, stanowisko oskarżonego nie mogło zostać uznane za odpowiadające prawdzie.

Wnioski zawarte w opinii znajdują również swoje potwierdzenie w zeznaniach komornika I. O. (k.49v,356v), a także asesora komorniczego G. K. (k.369v-370). Świadek K. wskazał, że nie udało mu się spotkać z oskarżonym. Znany był mu adres w C. na ulicy (...), gdzie mieszkali rodzice oskarżonego. Zeznał też, że zostawiał w tym miejscu zamieszkania wezwania do stawienia się w kancelarii, ale pozostały one bez odzewu.

Zeznania wymienionych świadków są szczere i logiczne. Informacje przez nich przekazane znajdują swoje potwierdzenie w dokumentacji komorniczej.

Osobą, której oskarżony sprzedał swoje mieszkanie była M. L. (k.59v,357-357v). Zeznała ona, że oskarżonemu zależało na otrzymaniu pieniędzy w gotówce.

Zeznania świadka są uznane za wiarygodne. Oskarżony również nie kwestionował faktu sprzedaży mieszkania.

W toku postępowania zostali również przesłuchani pokrzywdzeni A. R. (k.46v,260v oraz 21v akt II Ko 364/17 i 21v akt II Ko629/17) i E. R. (k.52v,257v oraz 19 akt II Ko 364/17). Pokrzywdzeni w swoich zeznaniach wskazali jasno, że oskarżony do chwili obecnej nie zapłacił należnej im kwoty, która wynosi ponad 30.000 zł. W drodze postępowania cywilnego uzyskali nakaz zapłaty i dochodzili swoich roszczeń poprzez egzekucję komorniczą.

Wypowiedzi A. R. i E. R. są jasne i nie budziły żadnych wątpliwości Sądu Rejonowego co do ich zgodności z prawdą. Informacje przez niech przekazane znajdują również swoje potwierdzenie w załączonej do sprawy dokumentacji.

W toku postępowania Sąd rejonowy uzyskał również opinię sądowo-lekarską sporządzoną przez biegłych psychiatrów I. M. i K. W. (k.499-500). Biegli w swojej opinii stwierdzili, że oskarżony D. O. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Rozpoznali u niego uzależnienie od alkoholu. W chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Zdaniem biegłych, oskarżony jest zdolny do samodzielnego i rozsądnego prowadzenia obrony.

Opinia biegłych jest jasna i nie zawiera żadnych sprzeczności. Zawiera logiczny wywód wraz z wnioskami, dlatego też Sąd uwzględnił powyższą opinię przy dokonywaniu ustaleń w sprawie.

Wobec braku podstaw do kwestionowania Sąd uznał też za wiarygodne pozostałe dowody zgromadzone w sprawie tj.: kopia wyroku (k.4-5), kopia zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego (k.6-7), kopia zajęcia wierzytelności (k.8-10), kopia informacji Starosty (...) (k.11,266,275), kopia wypisu z rejestru lokali i gruntów (k.12-13), kopia odpisu z księgi wieczystej (k.14-18), kopia postanowienia (k.19-21), kopia treści księgi wieczystej (k.22-32), kopia dokumentów przesłanych oskarżonemu wraz z potwierdzeniem (k.36-37,40-43), kopie protokołów (k.44-45), kopia aktu notarialnego (k.62-64), informacja z PUP (k.67,273-274), karta karna (k.81-82,415-416), protokół pobrania wzorów pisma (k.91-93), kopia pozwu o zapłatę (k.99-102), kopia aktu oskarżenia (k.103-112), kopia dokumentów z akt Kms 161/15 (k.202a-248), informacja z Krajowego Rejestru (k.268-272), informacja z ZUS (k.278), informacja z Urzędu Skarbowego w C. (k.478), kopia dokumentacji medycznej (k.480-484).

W tym stanie sprawy wina oskarżonego D. opali nie budziła żadnych wątpliwości i polegała na tym, że w dniu 3 stycznia 2014 roku w Kancelarii Notarialnej mieszczącej się przy ulicy (...) w C., w celu udaremnienia wykonania nakazu zapłaty Sądu rejonowego w Z. VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego w W. M. z dnia 25 czerwca 2013 roku sygn.. akt VI C274.13, uszczuplił zaspokojenie wierzyciela E. R. i A. R. poprzez zbycie za kwotę 30.000 zł M. R. L. lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w C. zagrożonego zajęciem przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w C. I. O. prowadzącego postępowanie egzekucyjne z wniosku ww. wierzycieli o sygn.. akt KM 1428/13 przeciwko D. O. o wyegzekwowanie objętej tym nakazem należności, czym działał na szkodę E. R. i A. R., czym wypełnił znamiona przestępstwa z art.300§2 kk.

Należy w tym miejscu wskazać, że czynność sprawcza wskazana w art.300§2 kk polega na udaremnieniu wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego skutkującego egzekucją z majątku dłużnika. Przy czym nie jest

konieczne, by sprawca zmierzał do całkowitego udaremnienia egzekucji. Wystarczy by działał w celu jej udaremnienia w odniesieniu do niektórych składników majątku.

Przy dokonywaniu oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd kierował się tym, że ocena każdego dowodu, również z wyjaśnień oskarżonego, jako pozostawiona sądowi orzekającemu, musi być dokonywana z przekonaniem, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu. Dopiero, kiedy przeprowadzone dowody, ich ocena i wyprowadzone z nich wnioski, obalą owo przekonanie- można ferować wyrok skazujący. Stanowisko takie ma swoje uargumentowanie w treści art.5§1 kpk w związku z art.7 kpk, jako że przepisy tej ustawy uznają jedynie zasadę swobodnej oceny dowodów, będącej efektem rozważań całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego oraz nie różnicują dowodów od tego, w jakiej fazie postępowania i od kogo zostały pozyskane (wyrok S.A. w Lublinie z dnia 29.04.2009 r., II AKa 63/09).

Oskarżony D. O. podtrzymał swoje stanowisko, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyznał natomiast, że wiedział o swoim długu wobec E. i A. R.. W ocenie Sądu Rejonowego, materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie wskazuje jednoznacznie, że D. O. w chwili sprzedaży nieruchomości, wiedział o toczącym się przeciwko niemu postępowaniu egzekucyjnym. Nadto nie posiadał on żadnego większego majątku, poza mieszkaniem przy ulicy (...) w C.. W okresie wcześniejszym oskarżony prowadził działalność gospodarczą o nazwie Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) z siedzibą w C. przy ulicy (...). Tę działalność jednak oskarżony zakończył w dniu 8 grudnia 2009 roku. Za 2014 rok oskarżony nie złożył deklaracji podatkowej. Zatem jego sytuacja materialna nie była stabilna.

W ocenie Sądu Rejonowego, oskarżony działał z rozmysłem i nie zamierzał dopuścić do utraty jedyne go majątku.

W związku z powyższymi ustaleniami Sąd Rejonowy na podstawie art.300§2 kk w zw. z art.37a kk skazał oskarżonego D. O. na karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności. Na podstawie art.34§1,1a pkt.1 kk i art.35§1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin miesięcznie. Na podstawie art. 627 kpk oraz §11 pkt.2 ust.1 i §17 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz.1800) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych A. R. i E. R. kwotę 1.872 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika. Pełnomocnik uczestniczył w 8 dodatkowych terminach: $720 + 8 \times 144 = 1.872$ zł.

W przypadku oskarżonego Sąd potraktował jako okoliczność obciążającą jego dotychczasową wielokrotną karalność. D. O. był już karany sędownie za popełnienie przestępstwa przeciwko mieniu. Oskarżony jest osobą młodą –ma 36 lat, zna obowiązujące normy społeczne i prawne. Zdaje sobie również sprawę z konsekwencji ich naruszania. Posiada on wykształcenie zawodowe- stolarz. Nie ma nikogo na utrzymaniu, jest kawalerem. Obecnie utrzymuje się z pracy jako kierowca samochodów dostawczych. Oskarżony w grudniu 2017 roku zakończył odbywanie kary pozbawienia wolności. Stąd też Sąd Rejonowy uznał, że należy dać mu szansę poprawy swojego życia i dlatego też orzeczona kara polega na pracy społecznie użytecznej.

Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących.

W ocenie Sądu tylko wymierzona kara ograniczenia wolności wpłynie na oskarżonego wychowawczo i zapobiegnie powrotowi do popełniania przestępstw, zaspokoi również społeczne poczucie sprawiedliwości.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 kpk. Oskarżony w chwili obecnej dopiero opuścił zakład karny. Nie posiada żadnego majątku. Stąd też Sąd doszedł do przekonania, że uiszczenie kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.